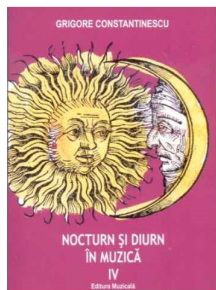

„Nocturn și diurn în muzică” de Grigore Constantinescu, la al patrulea volum din serie

(Costin Popa – 17 iulie 2017)

Cu noua apariție de la Editura Muzicală, florilegiul propus începând cu anul 2013 de reputatul profesor universitar, muzicolog, eseist și critic capătă dimensiunile unui ciclu – reper, ce reunește scrieri cu tematicile cele mai diverse, ilustratoare ale unei prodigioase cariere dintr-o „viață dedicată în întregime muzicii”, așa cum sintetic notează pe coperta a IV-a a cărții cunoscutul coleg într-ale condeiului, Elena Zottoviceanu.

Subintitulat „Comentarii, Studii, Portrete de muzicieni, Prelegeri”, volumul de 392 de pagini are un conduct ce demonstrează erudiția autorului, preocupările pentru diversitatea analitică, pentru profunzimea cercetărilor în cele mai varii domenii ale muzicii.

În grupajul de Comentarii, pana Dr., Dr. HC Grigore Constantinescu aleargă de la „Componistica românească a secolelor XX-XXI. O privire artistică muzicală creatoare asupra bizantinismului” la „Eminescu – Inspirator de muzică scenică”, în timp ce în cel numit „Muzicieni români în Europa”, înfățișează secvențe din prezențele autohtone la Schola Cantorum din Paris, la Academiile și Universitățile vieneze, la Conservatorul moscovit „Ceaikovski” sau la Darmstadt, în Germania. Sunt documente de importantă semnificație pentru istoria muzicii românești.

O secțiune de largi dimensiuni intitulată „Portrete de compozitori, interpreți, formații” prilejuiește întâlnirea cu nume mari ale artei sunetelor, de la Tudor Ciortea, Paul Constantinescu și Pascal Bentoiu la Cornel Țăranu și Dan Dediu, de la Ionel Perlea, Constantin Silvestri și George Georgescu la Mihai Brediceanu și Iosif Conta. Nu sunt uitați Dinu Lipatti, Ion Voicu și Valentin Gheorghiu, dar nici confracți într-ale muzicologiei și criticii, Petre Brancuși, Alfred Hoffmann, Iosif Sava. Printre formații, tronează „Madrigalul” lui Marin Constantin.

Fin observator, Grigore Constantinescu dă crochiurilor sale putere evocatoare atât în reflectarea creativității subiecților, cât și în surprinderea laturii umane, atât de importantă în conturarea complexă a personalităților.

Pentru final, autorul a selectat din cvasi-infinitul prelegerilor pe care le-a susținut în decursul activității sale, câteva dedicate lui Carlo Gesualdo da Venosa și, prin conexiunile între text și muzică (I, II), lui Johann Wolfgang von Goethe. Numai trei. Gândesc că alegerea atât de parcimonioasă a fost ca un preambul pentru volume ulterioare. Neîndoios, Grigore Constantinescu poate și trebuie să ducă ciclul „Nocturn și diurn” către proporții monumentale, atât de bogată i-a fost și îi este creativitatea. Prin consistența exegezelor de specialitate și fluidul stil literar, scrierile sale se încadrează în fondul indestructibil al culturii noastre naționale, cu spectru larg de adresare atât către profesioniștii consacrați sau în devenire, cât și către simplii iubitori ai frumosului de sunet și slovă.